

ת"פ 6835/08/20 - מדינת ישראל נגד יוליה אקמיולקוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6835-08-20 מדינת ישראל נ' אקמיולקוב

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אורעד שלו
נגד		
הנאשמת		יוליה אקמיולקוב ע"י ב"כ עוה"ד יונתן רבינוביץ

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד פאלק

הנאשמת בעצמה

גזר דין

העבירה

הנאשמת, כבת 29 שנים, הורשעה על פי הודאתה בעבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תמצית העובדות היא כי הנאשמת עבדה כאחראית משמרת בסניף חברת "בורגר ראנץ" והיה בידיה קוד לביטול עסקאות. בתקופה שבין נוב' 2017 עד ספט' 2018 גנבה כספים מהחברה בשיטתיות ובמרמה, במספר רב של הזדמנויות. הנאשמת ערכה ביטולי עסקאות בכזב ולפני סיום המשמרת היתה מוציאה מן הקופה סכום כסף בו נכלל סכום העסקאות שבוטלו, באמתלה שיש לפרוט כסף. כך גנבה סכום של 80,000 ₪.

לא גובשו הסכמות עונשיות, אך הוסכם כי יינתן תסקיר בעניינה של הנאשמת.

כבר עתה יובהר כי אין לנאשמת כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותה היחידה מעולם.

התסקירים

ביום 6.6.22 הוגש התסקיר הראשון. נכתב כי הנאשמת עלתה ארצה בילדותה מלטביה. לאחר השלמת לימודי תיכון שירתה בצה"ל, ועם שחרורה עבדה בחברה המתלוננת במשך 5 שנים. כיום, היא מתגוררת באילת ועובדת. עלה כי הנאשמת מקיימת אורח חיים יציב, ואף משמשת גורם תמיכה לבני משפחתה. בנוגע לעבירה, נטלה אחריות ותיארה כי באותה תקופה נקלעה משפחתה למצוקה כלכלית קשה, כשנטל הפרנסה ותשלומי החשבונות הוטלו על כתפיה יחד עם אמה. בעקבות קשייה ומבלי לחשוב לעומק על חומרת המעשים, החליטה לבצע את הגניבות, וזאת נוכח ידיעתה כי גם עובדים אחרים ביצעו מעשים דומים. בכסף שילמה חשבונות חשמל מים ושכירות.

הנאשמת ביטאה חרטה ובושה, והראתה כי כיום היא פועלת להשבת הכספים בתשלומים.

התרשמות קצין המבחן היא כי מדובר בצעירה בעלת יכולת אינטלקטואלית טובה, אשר התנהלה כל חייה באופן נורמטיבי, בעלת עולם ערכים נורמטיבי, ומגלה אחריות רבה בהתנהלותה. נוכח חלוף 4 שנים מאז העבירות, ונוכח דמותה החיובית, נקבע כי הסיכון להישנות עבירות צדה, נמוך. למרות זאת, נתבקשה דחייה לצורך בחינת שילובה בתכנית טיפול לנשים עוברות חוק.

לאחר בית המשפט נעתר להמלצה, הוגש תסקיר שני ביום 30.8.22, בו נכתב כי הנאשמת השתלבה בתכנית, אך מצויה בשלבים ראשוניים, לפיכך נדרשת דחייה נוספת.

ביום 6.12.22 הוגש תסקיר מסכם, בו נכתב כי הנאשמת המשיכה בתכנית הטיפולית ומשתפת פעולה באופן מלא. עם זאת, מצויה עדיין בשלבי היכרות עם חברות הקבוצה. הנאשמת ביטאה רצון להמשיך בתכנית. לאור מצבה, וההתרשמות החיובית, ולאור העובדה שהיא פועלת להשבת הסכום בעצמה, הומלץ לסיים את ההליך תוך הטלת צו מבן במסגרתו תוכל להמשיך בטיפול, לצד של"צ ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה כי יש לקחת בחשבון את סכום הגניבה הגבוה, במהלך תקופה ארוכה של עשרה חודשים. נטען כי מדובר בפגיעה חמורה באמונו של המעסיק שסמך עליה כשמינה אותה למנהלת משמרת ונתן בידה את הקוד לביצוע ביטול עסקה. התביעה הפנתה למספר החלטות וטענה כי המתחם ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועד שנתיים מאסר. נטען כי לאחר התחשבות בנסיבותיה של הנאשמת, לרבות העדר עבר פלילי, עדיין אין הצדקה להמלצת שירות המבחן הסוטה באופן חריג מן המדיניות הנוהגת. בין היתר, נטען כי אין הצדקה להקל היות שהנאשמת טרם השיבה את מלוא סכום הגניבה. התביעה נכונה להתחשב בשיקולי השיקום, אך זאת עד לכדי הטלת 4 חודשי עבודות שירות, ולא למטה מזה.

ב"כ הנאשמת טען כי יש להתחשב בנטילת האחריות המיידית. כמו כן, הפנה לתסקירים הסוקרים את נסיבות חייה הנאשמת, הקשיים שחוותה, והעובדה שהכסף שימש לתשלומי שכירות וחשבונות חשמל ומים. נטען כי דמותה של הנאשמת על פי התסקירים חיובית ונורמטיבית, והערכת הסיכון נמוכה. בנוסף, הנאשמת משיבה את סכום הגניבה מידי

חודש בחודשו ב-40 תשלומים בני 2,000 ₪. אם לא די בכך, נטען כי התקיים הליך בבית הדין האזורי לעבודה בתביעות נגדיות בין החברה ובין הנאשמת, שם הושג הסדר לפיו היא וויתר על תשלומים ותגמולים המגיעים לה עם פיטוריה, ואף התחייבה לשלם לחברה סכום נוסף של 30,000 ₪. נוכח כל אלה, נטען כי מדובר במקרה בו קיימים שיקולי שיקום משמעותיים. לפיכך, נטען כי ראוי לאמץ את המלצת התסקיר. ב"כ הנאשמת הוסיף כי הטלת עבודות שירות, תוסיף על הנטל הכבד בו נושאת הנאשמת לפרנסתה ולתשלומים בהם התחייבה, והדבר עלול להביא לקריסתה.

הנאשמת בדברה האחרון אמרה שהיא מאד מצטערת על מה שעשתה, הטיפול אצל קצינת המבחן מאד עזר לה, וביקשה סליחה. כמו כן, אמרה שהדבר לא יישנה.

מתחם הקנס ההולם

העבירה של גניבה בידי עובד נועדה להגן על האינטרס הציבורי של שמירת קניין הפרט, ובמקרה זה, המעביד. בנוסף, קיים כמובן אינטרס ציבורי בשמירת קיומם של יחסי אמון במקום העבודה. מעשי גניבה בתוך מקום העבודה, בידי מי שניתן בו אמון, ואף ניתנו בידו סמכויות יתר, אשר הפכו בידו לקרדום לחפור בו, הן בעלות חומרה.

במקרים בהם בוצעה עבירה של גניבה ממעביד בסכומים משמעותיים, ובהתקיים נסיבות חמורות, הוטלו לא פעם עונשי מאסר בפועל. כך היה למשל במקרה אליו מפנה התביעה (רע"פ 5471/15 **לסטר נ' מד"י** (19.8.15)), שם דובר בעבירות של גניבה בידי עובד בצוותא וקשירת קשר לפשע, שבוצעו על ידי נאשם שלא נטל אחריות, נקט גישה מניפולטיבית בבית המשפט, והיה בעל עבר פלילי.

עם זאת, במקרים אחרים רבים מספור, הסתיים ההליך בעונש של מאסר בעבודות שירות, או אף במאסר מותנה, כפי שניתן לראות בסקירה שלהן:

ברע"פ 2667/18 **יצחק נ' מד"י** (10.10.18) הורשע הנאשם בגניבת 800,000 ₪ מן החברה בה עבד, בכך שעל פניו 3 שנים נטל סכומי גבייה מלקוחות תוך הסוואת העבירה על ידי העברת שיקים של לקוחות אחרים כאילו ניתנו על ידי החייבים. כמו כן, הורשע בריבוי עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, ושימוש בתחבולה להתחמק ממס. בבית המשפט קמא הוטלו עליו 12 חודשי מאסר, וזאת לאחר שהוגש תסקיר בעל אופי שיקומי, המעיד על תהליך טיפול בהתמכרות להימורים ואלכוהול. ערעורו על חומרת העונש התקבל בבית המשפט העליון, בדעת רוב. הוחלט כי יש לתת משקל לתהליך השיקום המוצלח ועל מנת לעודד את הנאשם, הופחת העונש ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ברע"פ 5819/18 **בן דוד נ' מד"י** (7.8.18) דובר בנאשם שגנב בשיטתיות מן החברה בה עבד, בסכום של 45,560 ₪. בבית המשפט קמא טען הנאשם כי השיב את הגניבה אך התברר כי לא כך הדבר. בעקבות זאת, הוטלו 5 חודשי עבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הערעור לבית המשפט העליון.

בת"פ 16791-12-09 **מד"י נ' ללוש** (13.1.11), הורשע הנאשם בכך שבהיותו קצין ביטחון במרכול גנב סך 581,000

לשנמסר לו לצורך הפקדה בבנק. הנאשם היה גמלאי של המשטרה ונקבע כי יש לו היענות חלקית בלבד לגבולות החוק. התביעה הסתפקה בעונש של מאסר מותנה, וכך נגזר דינו.

בעפ"ג (חי') 40674-04-13 **מד"י נ' קטש** (11.7.13) הורשעו הנאשמים בגניבה של גרגרי זהב 24 קראט ממקום עבודתם במפעל. האחד גנב בשווי 190,000 ₪ והשני בשווי 27,000 דולר. במסגרת המשפט התקיים הליך צדק מאחה במסגרתו הנאשמים ביצעו 400 שעות התנדבות. הוגשו תסקירים חיוביים, וצוין כי אין להם עבר פלילי. בית המשפט הסתפק במאסר מותנה ושל"צ. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

בת"פ 36802-08-11 **מד"י נ' כליף** (18.3.13) דובר בנאשם שעסק במתן שירותי הוצל"פ וזיף 23 שוברי תשלום, שנמסרו לידיו עבור פתיחת תיקים, כאילו הוגשו למשרדי הכנס הרשמי, ושלשל לכיסו סך כולל של 60,000 ₪. לנאשם היו 2 הרשעות קודמות בעבירות מרמה. הוגש תסקיר בעל אופי חיובי, בו נמסר בין היתר כי השיב את הסכום. הוטלו 12 חודשי מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ 20058-05-13 **מד"י נ' פרץ** (30.12.14) הורשע הנאשם בגניבה ממעביד בכך שבהיותו נהג משאית סחורה לשוק, גבה מלקוח 26,000 ₪ ולא העביר למעביד. על פי התסקיר שהוגש, הנאשם נוטה להיגרר וזקוק למסגרת מכילה. הוטל עליו עונש של מאסר מותנה בצירוף של"צ ופיצוי.

בעפ"ג 598-11-14 **קעדאן נ' מד"י** (6.3.14) הורשע הנאשם בגניבה מסניף החברה בה עבד, בסכום של 85,000 ₪. בבית משפט קמא הוטל מאסר למשך 10 חודשים, וכן קנס בסך 5,000 ₪, ופיצוי בסכום הגניבה במלואו. בערכאת הערעור נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 24 חודשי מאסר. לאחר שהנאשם שילם את כל סכום הפיצוי, הוקל העונש ל-6 חודשי עבודות שרות.

בע"פ (י-ם) 9725-02-14 **קורסיה נ' מד"י** (6.3.14) הורשעה הנאשמת בכך שבהיותה פקידה בלשכת במסחר, הפקידה בחשבון הלשכה רק חלק מן הסכומים שקיבלה, ושלשלה לכיסה את יתר הסכומים, בסך 66,500 ₪. לאחר שנתגלתה העבירה, השיבה סך 30,000 ₪. לנאשמת אין כל עבר פלילי וניתן בעניינה תסקיר ממנו עלה כי מאז שינתה דרכה וסיימה לימודים גבוהים. בבית המשפט קמא הוטלו 50 ימי מאסר בעבודות שרות. הערעור נדחה.

בעפ"ג 6567-03-15 **קיוורקיאן נ' מד"י** (24.8.15) הורשע הנאשם בכך שבעת עבודתו בבנק הדואר, זיף חתימות על גבי טופסי משיכת מזומנים ונטל מחשבונות של 2 לקוחות 3,800 ₪. בנוסף, גנב 520 דולר. בבית משפט קמא נדחתה בקשתו להימנע מהרשעה והוטלו מאסר על תנאי, של"צ והתחייבות. בערכאת הערעור נדחתה הבקשה לביטול ההרשעה ונקבע כי חומרת העבירות אינה מאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.

בעפ"ג 9046-09-15 **אגבריה נ' מד"י** (19.11.15) הורשעה הנאשמת בגניבה מקופת בית הספר שבו עבדה, בסכום של 310,000 ₪, תוך זיוף חשבוניות לספקים. בית המשפט קמא הטיל מאסר בעבודות שרות. בערכאת הערעור נדחתה עתירת הנאשמת להימנע מהרשעה, ונקבע כי האינטרס הציבורי אינו מאפשר זאת, למרות העדר עבר פלילי, ולמרות שהנאשמת פיצתה את המעסיק, והיא מתכוונת להתקבל כחברה בלשכת עורכי הדין.

מקרים נוספים בהם הוטלה ענישה דומה ניתן לראות בהפניות הבאות: ת.פ 6716-08-14 מד"י נ' ברוך (18.1.16); ת.פ 26825-09-14 מד"י נ' עוזרי (10.9.15); ת.פ 35804-01-15 מד"י נ' אהרון (3.3.16); ת.פ 8468-12-13 מד"י נ' סרדס (16.3.16); ת.פ 49452-05-13 מד"י נ' פפיאשווילי (7.9.15); ת.פ 4441-07-12 מד"י נ' פדידה (4.2.15); ת.פ 8204-10-13 מד"י נ' וגנוב (21.1.15); ת.פ 35779-02-15 מד"י נ' הרשקוביץ (17.11.14); ת.פ 55418-10-10 מד"י נ' גל (7.12.14).

בענייננו, הגניבות שביצעה הנאשמת היו בסכום של 80,000 ₪, והתפרשו על פני חודשים. לצד זה, אין מחלוקת כי הכספים לא נועדו לצרכי מותרות כי אם לצורך תשלומי שכירות וחשבונות חודשיים בשל מצוקתה הכלכלית המשמעותית של הנאשמת.

לאור מדיניות הענישה הנוהגת, המאפשרת להסתפק בענישה צופת פני עתיד במקרים המתאימים (וגם לגבי גניבת סכומים גבוהים מזה שלפני), אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד, ובין שנת מאסר.

העונש המתאים לנאשמת

כאמור, אין לנאשמת כל רקע פלילי.

על פי התסקיר, מדובר בצעירה נורמטיבית לחלוטין, אשר הסתבכה במעידה חד פעמית, בשל מצוקה כלכלית בה היתה נתונה משפחתה, ובשל תחושת האחריות שלה לשאת בעול פרנסת אמה..

על מידת קבלת האחריות והצלחת התהליך השיקומי, ניתן ללמוד הן משיתוף הפעולה המלא של הנאשמת עם שרות המבחן, והן מכך שהחלה להשיב את הגניבה בתשלומים זה מכבר. בנוסף, נטלה על עצמה חבות בסכום משמעותי של 30,000 ₪ נוספים במסגרת הסדר בהליך האזרחי, וויתרה על זכויותיה כתוצאה מן הפיטורין.

כיום הנאשמת מנהלת אורח חיים יציב ונורמטיבי, עובדת בחברה, ומתגוררת במקום מרוחק מן הסביבה בה חייתה בתקופת העבירה. לצד זה, היא ממשיכה בתכנית הטיפול באמצעות שרות המבחן. בתסקיר נכתב כי הנאשמת שואפת להשתלב בלימודים גבוהים. בנסיבות אלה, עולה חשש ממשי לכך שהטלת עבודות שירות תהווה עבורה מעמסה כבדה שתשבש את יציבות התנהלותה, הן מבחינת הזמן שיהיה עליה לפנות, והן מבחינת אבדן ההכנסה הנדרשת לה בהעדר מקורות תמיכה. מעבר לכך התרשמתי היא כי הטלת עבודות שירות עלולה לפגוע באופן קשה בדימויה העצמי.

נוכח נסיבות אלה, ושעה שההערכה היא שלא קיימת מסוכנות ממשית להישנות עבירות, הרי זהו מקרה חריג שבו ראוי להטיל עונש בתחתית המתחם שקבעתי, על מנת לעודד את הנאשמת בדרכה החיובית.

אציין כי גם אילו קבעתי כי תחתית המתחם ההולם את העבירה היא מאסר בעבודות שירות, עדיין סבורה הייתי שיש מקום לחרוג לקולא משיקולי שיקום (ע"פ 3613/17 **זייבלד נ' מד"י** (17.1.19)). ואולם, כפי שראינו, עולה מסקירת הפסיקה כי ענישה הצופה פני עתיד מצויה בגדרי המתחם ההולם, כך שזוהי הענישה המתאימה לדעתי.

לפיכך, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא תבצע עבירות גניבה ממעביד.
- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תבצע עבירות גניבה אחרות.
- ב. 220 שעות של"צ, במתנ"ס "בית רובין" בפיקוח שירות המבחן.
- ג. צו מבחן לשנה.
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע מן העבירה למשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, במעמד הצדדים.